

РЕШЕНИЕ

№ 6237

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12133** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение № 3654/11.10.2025г., постановено по НАХД № 5919/2025г. по описа на Софийския районен съд е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ и административнонаказателното производство е прекратено. Решението е обжалвано от учреждението, издало акта по чл.58д, т.4 ЗАНН като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на процесния ЕФ. Съображенията в подкрепа на горните твърдения са, че сроковете, предвидени в чл.34, ал.1 ЗАНН са относими към наказателните постановления, но са неприложими към издаването на електронни фишове. Тъй като в ЗАНН не е предвиден срок, в който следва да бъде издаден и връчен ЕФ според касатора следва да бъдат приложени правилата, регламентирани в чл.80, ал.1, т.5 и чл.81, ал.3 НК, на основание чл.11 ЗАНН. В процесния случай абсолютната давност за административнонаказателно преследване от 4 години и 6 месеца не била изтекла, като погасителната давност според касатора започва да тече от момента на издаване на ЕФ, а не от момента на регистриране на нарушението от Електронната система за събиране на пътни такси. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.Б., който претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът по касационното оспорване, в писмен отговор по жалбата моли тя да бъде оставена

без уважение. Намира за правилен извода на районния съд, че към датата на издаване на ЕФ е изтекъл срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН. Намира за неотнормимо позоваването на чл.80 и чл.81 НК, тъй като в случай има издаден ЕФ, а не АУАН и НП. Претендира присъждане на разноски. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че обжалваното решение е правилно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието, че е изтекъл едногодишният давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН вр. чл.189, ал.14 ЗДвП, тъй като от справка по делото е видно, че процесният ЕФ е издаден на 03.02.2023г., а административното нарушение, съгласно него, е извършено на 08.07.2021г., което означава, че между датата на твърдяното извършване на административно нарушение и датата на издаване на обжалвания фиш е изтекъл срок от над 1 година. Съдът е приел, че посочената разпоредба е приложима и спрямо налагането на санкции с ЕФ, досежно едногодишния срок от извършване на нарушението, който се отнася изобщо до образуването на административнонаказателно производство.

Решението е правилно като резултат.

Съдебната практика не е единна по въпроса дали сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН следва да намерят приложение и при наказването с електронни фишове. Въпреки това липсва правна и житейска логика санкционният акт да се издава след повече от година и половина от извършване на нарушението. Законодателното решение за санкциониране чрез ЕФ на определен вид нарушения регламентира една по-опростена процедура, в сравнение с процедурата по съставяне и връчване на АУАН и издаване на наказателно постановление или нормативно уреденото съкратено производство предполага реализиране на административнонаказателната отговорност в по-кратки срокове. Липсата на нормативна регламентация, изрично предвиждаща прилагането на сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН спрямо издаването на електронните фишове не може да се приеме, че изключва автоматично прилагането на посочената разпоредба, тъй като това би поставило нарушителите, извършили нарушения, за които се предвижда санкциониране чрез издаване на електронен фиш, в по-неблагоприятно положение в сравнение с тези, извършили нарушения, за които законът предвижда, че се санкционират с наказателно постановление.

За разлика от горния въпрос, съдебната практика е единна по въпроса, че нарушения от вида на процесното, извършени преди 13.02.2024г. не могат да бъдат санкционирани по приложения процесуален ред.

В процесния случай електронният фиш е издаден за това, че ЕТ „МАГДАК – РАДОСТИН МИТЕВ“ е извършил нарушение по чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, изразяващо се в незаплащане на дължимата пътна такса за движение на ППС влекач МАН ТГХ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 по път А-6, км 50+427 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, на 08.07.2021г. Електронният фиш е издаден на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б ЗДвП като с него е наложена

имуществена санкция в размер на 2500 лева.

Разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗДвП предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, а разпоредбата на чл.179, ал.3б ЗДвП гласи, че собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл.10б, ал.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

В чл.39, ал.4 ЗАНН изрично е предвидена възможността за налагане на глоби в размер над необжалваемия минимум с електронен фиш, когато административното нарушение е установено и заснето с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, но когато това е изрично предвидено в закон.

ЗДвП, в приложимата към датата на извършване на нарушението редакция, предвижда в чл.179, ал.3 ЗДвП, че водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е длъжима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв. Съгласно чл.10, ал.1, т.1 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние - винетна такса за пътни превозни средства по чл.10а, ал.7 - пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона: 1. моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; 2. моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари; 3. моторни превозни средства с повишена проходимост.

Процесното ППС не попада в тази категория, съответно извършеното нарушение не може да бъде санкционирано по реда на чл.189ж, ал.1 ЗДвП с издаване на ЕФ, а с издаване на наказателно постановление по общия ред.

С изменението на закона със Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата, обн. ДВ, бр.13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г. посочената разпоредба е изменена като от влизането му в сила нарушения от вида на процесното вече могат да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш. Това изменение обаче не санира процесния електронен фиш, тъй като за нарушения, извършени преди тази дата, не съществува възможност за налагане на санкция с ЕФ, още повече, че процесният такъв, не само че е издаден година и половина след датата на нарушението, но е издаден и преди влизане в сила но посоченото изменение на закона, а именно на 03.02.2023г.

На последно място следва да се посочи, че към датата на съдебното заседание – 23.01.2026г., е изтекла и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване от четири години и шест месеца по чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 НК, в случая на 08.01.2026г.

По изложените съображения оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника са дължими разноски, доказани в претендирания размер от 500 лева или 255,65 евро.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3654/11.10.2025г., постановено по НАХД № 5919/2025г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ „МАГДАК – РАДОСТИН МИТЕВ“, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 255,65 евро, представляваща разноси по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.